

[Tommy Dinesen]

Jeg tror, det er fjerde gang, det her lovfor-
slag bliver behandlet. Jeg ved ikke, om jeg er
særlig uheldig, men jeg har også været med
til at behandle et andet Fremskridtsforslag,
om en privatfinansieret Storebæltsforbindel-
se. Det var også fjerde gang. Et forslag om
ventelister på sygehuse er også fjerde gang.
Jeg ved ikke, om man ikke kan finde på no-
gen nye forslag, men det er også underord-
net.

Det forslag, der ligger her, er et, man kun-
ne tro ville blive stillet i nogle østeuropæiske
lande eller i nogle diktaturlande. Det er i
hvert fald noget, der ligger ganske langt fra
det, vi er vant til her i Danmark. Vi har den
opfattelse, at de offentligt ansatte er voksne
nok og har det ansvar, der skal til, således at
de kan føre deres forhandlinger selv.

Vi skal derfor afvise lovforslaget, som det
ligger her.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Da Det Radikale Venstres ordfører, hr.
Estrup, ikke kan være til stede, skal jeg på
hans vegne sige, at Det Radikale Venstre er
enig med regeringen i, at man med det ar-
bejdsretssystem, vi har her i landet, naturlig-
vis ikke kan gribe ind, mens forhandlingerne
foregår. Man kan godt ønske, at forhandlin-
gerne hurtigt føres til et positivt resultat, men
forslaget må vi afvise.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Det kan ikke komme som nogen overras-
kelse for fru Pia Kjærsgaard og Frem-
skridtspartiet, når jeg siger, at for VS er de
frie forhandlinger meget, meget vigtige, og at
de selvfølgelig også skal gælde for den of-
fentlige sektor og sygehuspersonalet. For os
er de vigtige ikke blot i ord, men også i
handling.

Jeg kan ikke lade være med at komme
med den lille bemærkning, at man næsten
bliver rørt til tårer i dag, når man hører alle
partier helt ovre fra højre prise de frie for-
handlinger. Men lad det nu være denne
gang. Vi afviser også Fremskridtspartiets for-
slag.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg skal starte med at sige, at det var ke-
deligt, at man ikke gik mere ind i debatten.

Jeg må sige, at uanset hvilke forslag der
kommer til behandling her i Folketinget,
uanset hvor oerflødige, hvor idiotiske eller
alt muligt andet Fremskridtspartiet synes at
forslag fra de andre politiske partier kan væ-
re, så prøver vi faktisk at læse forslagene
grundigt og holde en nogenlunde anstændig
ordførertale. Det håber jeg man har bemær-
ket. Jeg skal beklage, at tilfældet ikke er det
samme den anden vej rundt.

Når jeg har sagt det, kunne jeg fristes til
at spørge, hvad vi egentlig skulle med den
lange, lange debat, vi lige har haft om AIDS,
for der er snart ikke læger til at behandle
patienterne. Den side af sagen burde have
haft en særdeles seriøs behandling. Vi har
stået her i timevis og drøftet AIDS-patienter,
syge mennesker, og vi kan måske forvente, at
der om kort tid ikke vil være nogen læger til
at behandle disse patienter.

Dette forslag er ikke et af dem, vi regner
med dukker op på et eller andet tidspunkt i
Folketinget med et andet partinavn på. Det
sker jævnlige med vores forslag, men vi er
godt klar over, at det kommer ikke til at gæl-
de det her, fordi det drejer sig om syge men-
nesker, der har behov for behandling.

Over for patienterne står et af de mest for-
kælede folkefærd, vi overhovedet har her-
hjemme, nemlig lægestanden, som tilsynelæ-
dende sætter egne forhold før patientplejen i
modstrid med, hvad man ellers har afgivet
løfte om. Det er efter Fremskridtspartiets
mening komplet uansvarligt, og vores forslag
er fremsat for at afværge den situation, at
vores hospitaler stort set lukker, syge sendes
hjem og ventelisterne vokser kraftigt.

Hovedargumentet for parterne i den kon-
flikt, vi står lige foran, skulle efter forlyden-
de være patienternes tarv. Det lyder selvføl-
gelig også pæner, når man udlægger det på
den måde. Den historie kendes allerede fra
pædagogerne, der strejker for børnenes tarv,
og det er jo også sket nogle gange.

På hospitalerne, der for de fleste er det
eneste sted, hvor behandling kan finde sted,
må strejker ganske enkelt ikke finde sted.
Hvem andre end lægerne kan have interesse
i denne strejke? Ingen andre end lægerne
kan have interesse i det, og det er bemærkel-
sesværdigt, at der ikke er 100 pct. opbakning
til denne helt forfejlede magtdemonstration,
som er en misbrugsdemonstration. Der er
ikke fuld opbakning hos lægerne selv, hvilket